

afb. 5. Zeelieden in de leeszaal van de Noorse Zeemansmissie, Boompjes 92. Hier konden Noorse zeelieden tijdens een verblijf aan wal Noorse kranten en boeken lezen, of brieven naar huis schrijven. De leeszaal bood een rustig en veilig alternatief voor de kroegen, danshuizen en bordelen die in in de Zandstraatbuurt en rond de Schiedamsedijk alom aanwezig waren en waar de zeeman ten prooi kon vallen aan uitbuiters en oplichters. Deze prentbriefkaart dateert waarschijnlijk van rond 1910. (foto privécollectie Harald Daasvand)

vrienden van de Zeemansmissie in Rotterdam, 'een warmhartige christen, die zelf een christelijk tehuis voor zeelieden heeft opgericht'.¹⁶ Het tehuis waar Saxe naar verwijst was dat van de (christelijke) Zeemansbond, opgericht in 1899, gevestigd aan de Westerkade.¹⁷ Uit de welwillende houding van zowel Wilton als Ortt blijkt dat de Noren niet alléén waren in de zorg voor het welzijn van de zeelieden. Ook onder Rotterdammers in leidende posities leefde het besef dat iets voor deze beroepsgroep moest worden gedaan.

Het nieuwe kerkgebouw

Al snel na zijn aankomst in Rotterdam in 1906 ontstond bij pastor Jens Saxe het idee om een nieuwe kerk te bouwen die een Noorse uitstraling moest krijgen. De huisvesting van de Zeemansmissie, het pand Boompjes 92, werd vanaf dat jaar gedeeld met een 'Christelijk tehuis voor Scandinavische zeelieden', dat tijdelijk onderdak bood aan zeelieden tijdens hun verblijf aan wal. De doelstellingen van de twee instellingen waren verwant, maar toch verschillend genoeg om wrijvingen te geven. Een eigen